

Με επιτυχία έγινε την Τετάρτη 5.12.2018 στο Εργατικό Κέντρο η εκδήλωση της Τομεακής Οργάνωσης Ιωαννίνων - Θεσπρωτίας του ΚΚΕ, στο πλαίσιο γιορτασμού των 100 χρόνων του κόμματος με θέμα: **Γιοσέφ Ελιγιά, ο Κομμουνιστής ποιητής της «τέχνης της γυμνής κι αστόλιστης αλήθειας»**. **Αφιέρωμα στον Ελληνοεβραίο Γιαννιώτη ποιητή.**

Ομιλητής στην εκδήλωση ήταν ο Τάσος Τόκας, μέλος της ΕΟΕ της Επιτροπής Περιοχής Ηπείρου - Κέρκυρας - Λευκάδας του ΚΚΕ, ενώ απαγγελία ποιημάτων έκαναν η Μαρία Φατούρου και ο Δημήτρης Φασούλας.

Το άνοιγμα της εκδήλωσης έγινε από τον **Γιώργο Πρέντζα**, μέλος της ΤΕ Ιωαννίνων Θεσπρωτίας του ΚΚΕ, όπου τόνισε τα εξής: «Η φετινή χρονιά είναι μια ξεχωριστή χρονιά για την εργατική τάξη, το λαό, το εργατικό κίνημα. Κι αυτό γιατί το Κόμμα μας, το κόμμα της εργατικής τάξης, το ΚΚΕ, γιορτάζει τα 100 χρόνια ζωής και δράσης του. Είμαστε περήφανοι γι' αυτά τα 100 χρόνια κι η περηφάνια μας σχετίζεται με την κομμουνιστική μας ιδεολογία που απ' αυτήν ξεπήδησαν οι πρωτοπόρες ιδέες οι ανατρεπτικές πολιτικές θέσεις και πράξεις μας, εδώ και έναν αιώνα. Είμαστε επίσης περήφανοι που αυτή η κομμουνιστική μας ιδεολογία έγινε πηγή έμπνευσης για ανθρώπους (όπως ο τιμώμενος σήμερα Γιαννιώτης - εβραίος ποιητής Γιοζέφ Ελιγιά) που με το έργο τους συνέβαλλαν, στην αφύπνιση και χειραφέτηση της εργατικής τάξης και του λαού μας».

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο **Τάσος Τόκας** ο οποίος μέσα από την ομιλία του παρουσίασε τα βιογραφικά στοιχεία του ποιητή, την πορεία του στα γράμματα, τη συμπόρευσή του με το ΚΚΕ και τους «μεγάλους» των ελληνικών γραμμάτων, τον Κωστή Παλαμά, τον Κώστα Βάρναλη, τον Μάρκο Αυγέρη, τον Γρηγόριο Ξενόπουλο, τον Κ. Θ. Δημαρά κ. ά. Τόνισε ότι «Το ΚΚΕ με την υπεροχή των ιδεών του, με την αυταπάρνηση, την αυτοθυσία και την ανιδιοτέλεια των μελών του, με τη σταθερή προσήλωσή του στην υπεράσπιση του δίκιου των αδικημένων, αλλά και με την αδιάλειπτη φροντίδα του για τις ανάγκες των καλλιτεχνών - δημιουργών, την ανάπτυξη του πρωτοπόρου καλλιτεχνικού έργου τους, κατορθώνει σε όλη την εκατοντάχρονη διαδρομή του, να συνεγείρει και να κινητοποιεί τους πιο φωτισμένους, έντιμους και συχνά τους πιο ταλαντούχους εκπροσώπους των γραμμάτων και της τέχνης. Κι ένας τέτοιος ήταν ο Γιοσέφ Ελιγιά». Κλείνοντας την ομιλία του ο Τάσος Τόκας, ανέφερε: «Για μας ο Γιοσέφ Ελιγιά θα είναι πάντα ο ποιητής που εμπνεόταν από τα ιδανικά του ελληνικού και του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος. Το έργο του θα μείνει αθάνατο γι' αυτό που ο ίδιος έγραψε:

Εγώ είμαι η Τέχνη της γυμνής κι' αστόλιστης Αλήθειας,
εγώ είμαι η Τέχνη, είμαι το φως του σκλαβωμένου ανθρώπου,
μεσ' στο ρυθμό τον άρρυθμο ζυγιάζω τα φτερά μου
και σεργιανίζω ανάμεσα από τρώγλες και καλύβια».

Μετά την ομιλία, το λόγο πήρε ο **Τζον Καλέφ Εζρά**, Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και απόγονος της οικογένειας του ποιητή, ο οποίος αφηγήθηκε στοιχεία και βιώματα που μεταφέρθηκαν μέσα από την οικογένεια σ' αυτόν. Ο κ. Εζρά κατέθεσε ένα άγνωστο στοιχείο, για το πώς ο πατέρας του μετέφερε με τα σκεύη του φαγητού που είχε πάει στον φυλακισμένο θείο του Ελιγιά, το ποίημα «Εργάτης». Στο τέλος της τοποθέτησής του αναφέρθηκε στους Εβραιογιαννιώτες, μεταξύ αυτών και του πατέρα του, που στην Κατοχή εμπιστεύτηκαν το ΚΚΕ και το ΕΑΜ και τελικά γλίτωσαν από τη θηριωδία του ναζιστικού Ολοκαυτώματος.

ΠΗΓΗ: [Εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, 7.12.2018](#)